

Библиотека „ПАУН” Едиција „ПЛАКАТ”

Уредник
ЗОРАН НЕДЕЉКОВИЋ

Рецензенти
МИЛОВАН ВИТЕЗОВИЋ
ЗОРАН НЕДЕЉКОВИЋ

Ликовна опрема
ЗОРАН ЖИВКОВИЋ

Графичка опрема
БОРО ЛАТИНОВИЋ

Издавач

КЊИЖЕВНО ДРУШТВО **РАЗВИГОР** Пожега
Хероја Бонцулића бб

За издавача

ЗОРАН НЕДЕЉКОВИЋ

Штампа

РО Штампарија
„**ДИМИТРИЈЕ ТУЦОВИЋ**” – Пожега

Издање прво, тираж 500

Штампање завршено децембра 1987.

ФРИЗИРАЊЕ ЈЕЗИКА

Писцу ових афоризама, као и многима, не одговара шапутање у друштву а пуно тога је рекла и ако се "не разуме у политику"! Знамо да разговор на увце плоди разне неистине и мућке, што нас води ка помисли да "малој већини" слух није у реду. Денчићевој не недостаје слуха да запази све оно што би читали у будућим мемоарима и исповестима "грешника" само она то чини много префињеним изразом јер "идејну борбу не води цитатима" нити "прави добар роштиљ на жару борбе" већ подсећа да је "слобода крвљу плаћена, без обзира на групу". Њене поруке нас терају да се најежимо пред истином, која нам сигурно не оставља мирну савест, јер све чешће признајемо пораз пред њом слежући раменима у која бестидно кријемо образ. Не каже народ цаба да "истина највише боли", а Весна Денчић се управо обраћа том народу "кога гледају из птичје перспективе" и опомиње га, да "кад диже увис чела, причува врат". Весна са кратким усхићењем тврди "да ће доћи и наших пет минута" али се брзо повлаћи пред страхом да ће баш тад "неко вратити сатове уназад" јер то чине и сада без много разлога.

Сви њени афоризми чине једну јединствену целину, којих је данас све мање, а она, та целина, прераста у својеврсну причу којој не недостаје оштрине јер је Весна "без длаке на језику па не осећа потребу за фризирањем" што је између осталог још по нечем издваја од осталих жена.

Овом свему Денчићева налази оправдање у томе "да нам је хумор у крви па је логично што нам се други смеју" али прети да ћемо је "запамтити по рукопису" а то није далеко од истине што ће надам се потврдити и читаоци ових "људскоумних домишљаја.

ЗОРАН НЕДЕЉКОВИЋ

Библиотека „ПАУН”
покренута је у спомен на рано преминулог
песника ПАУНА ПЕТРОНИЈЕВИЋА
(1936–1962)

Почасни доживотни председник
Књижевног друштва РАЗВИГОР
Момчило Тешић

* * *

Човек кад прича сам са собом све
му изгледа просто и зрело, чује ли то
негде на страни, осети замор од
глупих речи

Паун Петронијевић

Весна Денчић

***У друштву
се не шапуће***

(афоризми)

***Поп по службеној дужности
не говори колико је људи сахранио.***

Пожега, '87

Изгарали су за револуцију,
сад дувањем разносе пепео.

На жару борбе
направише добар роштиљ.

Успомена на стара добра времена
лоцирана је на добро чуваном месту.

Отворена је нова галерија,
обешени су то заслужили.

Ради лакшег праћења представе,
водећа улога подељена је на епизодне.

Упалите светла!
Светли примери су при крају снага.

Представа се отказује због болести глумца,
неизвесно је када ће комунизам
бити постављен на сцену.

Закопано благо лежи у темељима социјализма.
Добре виле су приватно власништво.

Ако изјавим да припадам себи,
прогласиће ме националистом.

За оне који су имали шта да кажу,
нађен је алиби.

Укоричите своју савест,
постићи ћете већи тираж.

Они без длаке на језику,
не осећају потребу за фризирањем.

Штета што се не разумем у политику,
имала бих много тога да кажем.

Идејна борба спроведена је цитатима.

То што црвенимо пред светом
оправдава се као боја нашег опредељења.

Овакав продор сељака није виђен
још од погубљења Матије Гупца.

Обрађујући земљу,
поткопали су систем.

Једном ногом су у гробу,
зато другом стоје чврсто на положају.

Кад је будала на власти,
дворска луда је неподобна конкуренција.

Дали су ми власт у руке
и рекли да хитно предам другу
који је послао наруџбеницу.

Плашим се да своју будућност
препустим у ваше руке,
много дрхте.

Управљали смо се за прстом
који је одлетео у непознатом правцу.

Хумор нам је у крви,
многи нам се смеју.

Непрестано лупање указује
да нам је земља стварно на добошу.

У спорним минутима претресају се деценије.

Не волим крем друштва.
То гоји.

Немојте узбуђивати јавност,
после би требало и да је задовољите.

Не плаћају порез на комодитет у глави.

Демонстрације су окончане,
модели се добро осећају.

Ако подигнемо увис чела,
врат постаје изазов.

Од када је постала модни детаљ
црвена боја је изгубила аутентичност.

Егзистенцију је стекао на туђим плећима,
сад тражи и главу.

Ко има власт у кући,
зна пошто му је кућа.

Роварио је по земљи,
тражећи своје корене.

Потпорни стубови су остарили,
не ослањајте се на њих!

За живот дугујем родитељима,
а плаћам држави.

*Запамтићете ви мене!
По рукопису.*

Пошто нису могли да је имају,
шире гласине да је земља јалова.

Књига је највећи пријатељ,
још један од оних који се продају.

Немојте ме ућуткивати,
моја мама је једва чекала да проговорим.

Још увек смо на првој страни
без обзира што окрећемо други лист.

Петсто година стајања у месту
је добар разлог за одржавање
вековних традиција.

Добро су се снашли,
чему онда промене?

У кризи морала свако рибање је
сапунска опера.

Кад дође наших пет минута
сатове ће вратити уназад.

Да смо се управљали по компасу
не бисмо залутали.

Кад се губи глава, трпи тело.

Кад сам видела шта раде анђели,
схватила сам да ту нема бога до батине.

Профил незнаног јунака подсећа на неког,
ал' у њему не препознах брата.

Биографија у кратким цртама: Он!

Комунисте разапињу на звезди.

Ако је пут до комунизма трновит,
значи да неком цветају руже.

Послали су ме у ћорсокак,
да видим колико је наших тамо.

Био је добар човек,
обешен је за пример.

Добар и луд су браћа.
Чудног ли братства?

Греје ме љубав према домовини,
а она мртва хладна.

Стигла је опомена одозго.
Грми.

Не само да су желели да будем најбоља,
него су ме први и гурнули.

Родитељи су ме учили да будем добра и поштена,
школа шта и како да радим,
улица је била најпоштенија.

Мало знамо о нашим изборима,
више нам лежи спољна политика.

Лепо је живети у трулој земљи
- рече црв задовољан и сит.

Његош се побринуо за венац,
неколицина ће и за сахрану.

Требало је подићи један споменик,
па нек' се сви потпишу.

Слобода је крвљу плаћена,
без обзира на групу.

Тешко је осликати нашу ситуацију,
нема уметнички правац.

Боље што ништа не раде,
у противном би држава морала још да плаћа.

Газили су смело.
По традицији.

Оспособљен је да буде глувонем,
а не мора баш све ни да види.

Кад пацер игра шах, а аматер води политику,
партија је у рукама противника.

Светлу будућност помрачује сјај звезда.

У оно време нису били добро наштимовани,
зато им је химна звучала тако лично.

Карте су отворене,
партија је готова.

Далеко је земља Данска,
а трулеж се и овде осећа.

Из птичје перспективе народ је тако мали
да га је тешко гледати.

Ништа им не полази за руком,
али зато добро газе.

Са највећим жаром ковали смо братство и
јединство, зато је тако добро оковано.

Долијте још мало уља,
нек' изгледа да смо се добро загрејали.

Памтим само имена,
презимена асоцирају на порекло.

Општи примери су познати,
а било би боље да их не познајемо.

Колика је диоптрија визионара?

Не окрећи се сине,
читаћеш то у мемоарима.

Тешко је разумети наше братство.
Без преводиоца.

*Било је задовољство дружити се,
нигде луђег друштва.*

Белешка о писцу:

Весна Денчић, рођена 30.XI.1963. године, у Београду. Живи и пише у Београду.

Афоризми су јој објављивани у листовима:

Студент, Младост, НОН, Глас омладине, Експрес политика, Реч младих, Илустрована политика, Новости 8, ЈЕЖ, Књижевна реч, Дуга, Хус, и на радију: Студио Б, Београд 202, и Београд 2.

Са афоризмом **"Штета што се не разумем у политику, имала бих много тога да кажем"**, заступљена је у Антологији српског сатиричног афоризма, коју је приредио Александар Баљак, издавач "Филип Вишњић", Београд, 1987.

Ово је њена прва књига.